

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Italië) op 16 oktober 2015 — Strafzaak tegen Angela Manzo

(Zaak C-542/12)

(2016/C 016/22)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Partijen in de strafzaak

Angela Manzo

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de artikelen 49 en [56 VWEU] en het beginsel van gelijke behandeling en het effectiviteitsbeginsel aldus moeten worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale wettelijke regeling op het vlak van kansspelen op grond waarvan een nieuwe aanbesteding (zoals geregeld in artikel [10, lid 9] van wet nr. 44 van 26 april 2012) voor het verlenen van concessies wordt uitgeschreven, met daarin clausules die voorzien in uitsluiting van de aanbesteding wegens het niet voldoen aan het vereiste van economische en financiële draagkracht, zulks omdat daarin niet is voorzien in andere criteria dan het overleggen van twee bankreferenties die van verschillende financiële instellingen afkomstig zijn?
- 2) Moet artikel 47 van richtlijn 2004/18/EG ⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale wettelijke regeling op het vlak van kansspelen op grond waarvan een nieuwe aanbesteding (zoals geregeld in artikel [10, lid 9] van wet nr. 44 van 26 april 2012) voor het verlenen van concessies wordt uitgeschreven, met daarin clausules die voorzien in uitsluiting van de aanbesteding wegens het niet voldoen aan het vereiste van economische en financiële draagkracht, zulks omdat daarin — anders dan in de [supra] nationale regelgeving — niet is voorzien in andere documenten of keuzemogelijkheden?
- 3) Verzetten de artikelen 49 en [56 VWEU] zich tegen een nationale wettelijke regeling die elke grensoverschrijdende activiteit in de kanspelsector feitelijk verhindert, ongeacht de vorm waarin die activiteit wordt verricht en meer bepaald (volgens de vaststellingen in het arrest *Biasci* CGE, Derde kamer, 12 september 2013 [C-660/11]) in gevallen waarin bij de tussenpersonen van de onderneming die zich op het nationale grondgebied bevinden, een fysieke controle worden verricht met het oog op de openbare veiligheid?

⁽¹⁾ Richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten (PB L 134, blz. 114).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 19 oktober 2015 — Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE)/Premier ministre, Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

(Zaak C-543/15)

(2016/C 016/23)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Association nationale des opérateurs détaillants en énergie (ANODE)

Verwerende partijen: Premier ministre, Ministre de l'Écologie, du Développement durable et de l'Énergie

Prejudiciële vraag

Moeten de artikelen 34 en 36 van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een capaciteitsmechanisme in de elektriciteitssector zoals aan de orde in het hoofdgeding en meer in het bijzonder omschreven in de punten 1, 15 en 17 tot en met 19 van de onderhavige beslissing?

In het bijzonder:

- a) Moet artikel 34 van het Verdrag aldus worden uitgelegd dat het zich, ofschoon het mechanisme capaciteiten slechts vergoedt op basis van de beschikbaarheid ervan en niet op basis van de daadwerkelijke productie, en gelet op het feit dat met de gevolgen van de marktkoppelingen rekening wordt gehouden bij de bepaling van de verplichtingen van de leveranciers waardoor het oorzakelijk verband tussen de in het decreet vastgelegde uitsluiting van het mechanisme van buitenlandse capaciteiten en de beperkende werking voor het grensoverschrijdende handelsverkeer in elektriciteit die er het gevolg van kan zijn voor wat betreft de aanwijzing door de investeerders van de bevoorradingsbron en de keuze van de bevoorrading door de leveranciers, lossier wordt, tegen een dergelijke uitsluiting verzet?
- b) Kan de veiligstelling van de levering van elektriciteit aan de bevolking van een lidstaat gelet op de ontwikkeling van het Europese rechtskader voor de interne elektriciteitsmarkt een onder het begrip openbare veiligheid in de zin van artikel 36 van het Verdrag vallende doelstelling zijn?
- c) Wat zijn, gelet op onder meer de beoordelingsmarge die de lidstaten is gelaten bij de bepaling van hun beleid om de elektriciteitsvoorziening veilig te stellen, de criteria aan de hand waarvan kan worden nagegaan of een gedecentraliseerd capaciteitsmechanisme dat bij de huidige stand van de Europese elektriciteitsmarkt een maatregel houdende uitsluiting van buitenlandse capaciteiten impliceert die wordt gecompenseerd doordat bij de bepaling van de verplichtingen van de leveranciers de marktkoppelingen in aanmerking worden genomen, aan de voor toepassing van artikel 36 van het Verdrag vereiste voorwaarde van evenredigheid kan voldoen?

Beroep ingesteld op 16 oktober 2015 — Europese Commissie/Republiek Polen

(Zaak C-545/15)

(2016/C 016/24)

Procestaal: Pools

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Heller, K. Herrmann en E. Sanfrutos Cano, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Polen

Conclusies

- vaststellen dat de Republiek Polen, door niet de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te hebben doen treden om te garanderen dat wordt voldaan aan richtlijn 2012/19/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (AEEA) ⁽¹⁾, niet heeft voldaan aan de krachtens artikel 24, lid 1, van die richtlijn op haar rustende verplichtingen;
- de Republiek Polen overeenkomstig artikel 260, lid 3, VWEU vanaf de dag waarop in deze zaak uitspraak wordt gedaan een dwangsom opleggen van 71 610 EUR per dag, vanwege het niet-nakomen van haar verplichting tot mededeling van maatregelen ter omzetting van richtlijn 2012/19/EU;
- de Republiek Polen verwijzen in de kosten.